

POSTANOWIENIE

Dnia 9 stycznia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dorota Rysińska

w sprawie **J. O.**

skazanej z art. 216 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 9 stycznia 2013 r.,

zażalenia skazanej na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego Wydziału Karnego
Odwoławczego Sądu Okręgowego w L.

z dnia 28 września 2012 r. odmawiające przyjęcia kasacji

p o s t a n o w i ł:

**uchylić zaskarżone zarządzenie i kwestię badania formalnych
warunków kasacji przekazać do ponownego rozpoznania w
Sądzie Okręgowym w L.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia kasacji skazanej J. O., wniesionej od wyroku Sądu Okręgowego w L. z dnia 31 maja 2012 r., jako obarczonej formalnym brakiem polegającym na jej niesporządzeniu i niepodpisaniu przez adwokata. W złożonym na to zarządzenie zażaleniu skazana podnosi m.in., że wystąpiła z udokumentowanym złą sytuacją materialną wnioskiem o wyznaczenie jej obrońcy z urzędu w celu wniesienia kasacji, jednakże wniosek ten (obejmujący także postulat zwolnienia od kosztów) został bezzasadnie oddalony, czym w efekcie uniemożliwiono skazanej wystąpienie ze słuszną – jej zdaniem – skargą. Z zażalenia należy domniemywać, że skarżąca domaga się uchylenia

zaskarżonego zarządzenia i uwzględnienie wniosku o wyznaczenie obrońcy z urzędu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Niezależnie od treści zażalenia zaskarżone zarządzenie podlega uchyleniu, ponieważ jest dotknięte uchybieniem stanowiącym tzw. bezwzględną przesłankę odwoławczą, wskazaną w przepisie art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 40 § 3 k.p.k.

Z brzmienia art. 40 § 3 k.p.k. wynika, że sędzia, który brał udział w wydaniu orzeczenia zaskarżonego kasacją, nie może orzekać co do tej skargi. Utrwalone stanowisko Sądu Najwyższego (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 14 maja 1995 r., V KKN 325/96, OSNKW 1997, nr 9-10, poz. 71; z dnia 10 stycznia 2001 r., IV KZ 92/00, LEX nr 51821; z dnia 26 października 2005 r., III KZ 48/05, LEX nr 157234; z dnia 24 stycznia 2006 r., III KZ 65/05, Prok.i Pr. 2006/6/15; z dnia 8 lutego 2006 r., III KZ 68/05, LEX nr 173665) przekonuje jednoznacznie, że w pojęciu orzekania „co do kasacji” mieszczą się nie tylko orzeczenia rozstrzygające o merytorycznej słuszności wniesionej skargi, ale również te decyzje, które zarówno wprost rozstrzygają kwestię dopuszczalności kasacji, jak i te, które pozostają w ścisłym związku z zagadnieniem jej dopuszczalności. Wśród takich właśnie rozstrzygnięć mieści się zarządzenie odmawiające przyjęcia kasacji, jako decyzja, która blokuje drogę do jej merytorycznego rozpoznania.

Jak wynika z akt niniejszej sprawy zaskarżone zarządzenie o odmowie przyjęcia kasacji wydał sędzia S. K., który zasiadał w składzie Sądu Okręgowego, który uprzednio wydał wyrok, zaskarżony następnie ową kasacją.

W związku z powyższym, mając na uwadze, że zaskarżone zarządzenie wydała osoba wyłączona od orzekania z mocy prawa, Sąd Najwyższy rozstrzygnięcie to uchylił i kwestię zbadania formalnych warunków kasacji przekazał do ponownego rozpoznania z udziałem innego sędziego Sądu Okręgowego.